

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

БЕРЕЗЕНЬ
8
СУБОТА
1958 року
№ 7 (557)
Ціна 20 коп.

Гаряче вітаємо весь жіночий колектив університету з Міжнародним святом жінки і бажаємо великих успіхів у роботі, щастя в особистому житті.

РАДЯНСЬКА ЖІНКА

8 березня, Міжнародний день солідарності трудящих жінок усього світу, радянський народ відзначає в обстановці великого політичного і трудового піднесення. Про нові досягнення у всіх галузях народного господарства, науки і культури доповідають в день свого свята і радянські жінки.

В далеке минуле відійшли ті часи, коли жінки царської Росії для рабства народжувались, у рабстві жили, рабнями вмирали. Велика Жовтнева соціалістична резолюція розірвала кайдани, відкрила перед жіноцтвом шлях до щасливого життя. В. І. Ленін вказував, що економічний і культурний розквіт радянської країни безпосередньо залежить від того, наскільки активно братимуть участь у соціалістичному будівництві мільйони жінок.

Комуністична партія послідовно проводить і проводить політику найширшого залучення жінок до участі у всіх сферах державної народно-господарської, наукової і культурної діяльності. Радянську жінку ми бачимо членом ЦК партії, депутатом Верховної Ради СРСР, Верховних рад союзних республік, депутатом місцевих рад. Жінки працюють на командних посадах і біля верстатів у промисловості, керують колгоспами і вирощують своїми руками високі врожаї на ланах, прокладають нові шляхи в науці, розвивають соціалістичну культуру, вчать, виховують, лікують і т. ін.

Виключну роль відіграють жінки у боротьбі за мир у всьому світі, у

боротьбі проти паліїв нової війни. Відзначаючи роль радянських жінок, М. С. Хрущов на ювілейній сесії Верховної Ради СРСР говорив: «Радянські жінки своєю творчою працею на всіх ділянках господарського і культурного будівництва вносять величезний вклад в загально-народну боротьбу за перемогу комунізму, в справу виховання підрастаючого покоління».

Велику роль відіграють жінки у житті вищої школи. Серед провідних вчених вузів багато жінок, які піднялись до вершин знань. Завдяки піклуванню радянської влади, тисячі жінок працюють професорами, доцентами вузів, передаючи свої знання нашій молоді, виховуючи нове покоління будівників комунізму.

Серед 311 чоловік професорсько-викладацького складу нашого університету 127 жінок. Серед них ми з повагою називаємо імена членкореспондента АН УРСР професора В. П. Тульчинської, доцента П. І. Збандуго, доцента З. В. Першиної, доцента Н. З. Жаренко, доцента Н. І. Коновалової та інших.

2200 жінок вчать на шести факультетах університету. Серед студенток університету з року в рік успішно оволодівають знаннями, беруть активну участь в громадському житті сталінські стипендіатки Н. Бучко, Н. Плоткіна, мечниковська стипендіатка І. Шеховцова та інші.

Вітаючи колектив жінок з знаменним днем, бажаємо їм нових успіхів у навчанні і роботі на благо нашої любимі Батьківщини.

ВИКЛАДАЧІ УНІВЕРСИТЕТУ ВИБОРЦЯМ

Викладачі університету за останні два місяці виступили перед виборцями із змістовними доповідями на різноманітні теми. Доцент І. М. Ланда прочитав доповідь: «Одеська область за 40 років», доцент Ж. Л. Броун — «Атомна енергія на варті миру і безпеки Батьківщини». Як завжди, з великим інтересом виборці прослухали лекцію про міжнародне становище, прочитану старшим викладачем Д. І. Богуненком. Цікаво і дохідливо прочитав лекцію «Про другий радянський штучний супутник землі» професор В. П. Цесевич. Вдячні були виборці і доцентам І. Г. Леонову за змістовну лекцію про міжнародне становище.

ВІСТІ З ПЕДПРАКТИКИ

Навіть перші практичні уроки студентів історичного факультету в 119-й школі оцінені на «добре» і «відмінно». І це не випадково. Добра теоретична підготовка студентів С. Шевченко, Некори, Костецької та інших дала їм можливість вільно і з знанням справи викладати учням новий матеріал. Студенти добре розбираються в курсі загальної історії і історії СРСР. Знання необхідної літератури і особливо першоджерел допомагають їм викладати матеріал цікаво, з використанням документів, додаткової літератури. Так, коли студентка С. Некора розповідала в класі про завершення розгрому фашистської Німеччини, клас з великим захопленням слухав її. Відчувалося, що студентка зуміла викли-

кати своєю розповіддю у десятикласників почуття гордості за героїчний подвиг своїх батьків та братів. Потрібно сказати, що практикантам необхідно ще багато попрацювати для того, щоб вільно користуватися відомими їм методичними прийомами. Багато недоліків виявляється також в ході перевірки знань учнів.

Безперечно, повторення практики на V курсі досить добре підготувало б студентів до складної роботи в недалекому майбутньому.

Методист Я. П. ЗІНЧУК.

Комсомольські збори

Недавно відбулися комсомольські збори на III курсі географічного факультету. На зборах розбиралось 2 питання: підсумки зимової сесії і завдання на II семестр (доповідала Гризан, комсорг); про спорт і культурно-масову роботу (доповідали Гаркуша і Фітерман).

Т. Гризан у своєму виступі підкреслила, що до екзаменаційної сесії студенти підготувались в основному добре — з 135 оцінок 36 «відмінно», 6 «задовільно» і решта «добре». При обговоренні цього питання в основному зупинилися на поведінці таких студентів, як Фітерман, Тітова, Белашова, Безкровна, Кошцева, які систематично розмовляють на лекціях. Всі студенти обурені їх поведінкою.

Цим товаришам оголошено догану. Зараз на нашому факультеті трохи посипилися спортивні справи, проте ще немає справжньої боротьби за першість факультету. Питанням спорту присвятив свій виступ т. Гаркуша.

В. ОРЛЮК.

БІОЛОГИ ПРАЦЮЮТЬ НАД ДИПЛОМНИМИ ДОСЛІДЖЕННЯМИ

Закінчується останній навчальний рік у студентів-дипломантів.

П'ятикурсники біологічного факультету пишуть дипломні роботи. Вони обрали дуже цікаві теми. Так, на кафедрі безхребетних тварин, якою керує професор Савчук, запропоновані цікаві теми. Студентка Сливінська, що працює над темою «Шкідники саду і заходи боротьби з ними», проходила практику в Цюріпінську, де знайшла потрібний для теми матеріал. Студентка Валенська присвятила свою роботу шовкопрядам. Вона пройшла практику в дослідному інституті шовківництва, в місті Тбілісі.

Т. САНТАЛОВА.

УСПІШНІСТЬ ПІДВИЩИЛАСЬ

Недавно в 2-й групі студентів II курсу фізико-математичного факультету відбулися комсомольські збори. Збори розглянули підсумки зимової сесії. З 26 чоловік Вороніна і Кир'язов мають незадовільні оцінки. Це результат халатного ставлення до навчання.

Взагалі ж успішність в групі підвищилась. В чому причина? Всі студенти групи після першого курсу вирішили збиратися раз на тиждень і спільно розбирати лекції. Слабших

студентів заставляли переказувати матеріал. Таку роботу проводили на протяжні семестру. Вона дала позитивні наслідки: на нашу групу припадає половина відмінників курсу.

На зборах вирішили продовжувати колективні заняття. Постановили організувати фотгурток групи, встановити зв'язок з школою, організувати походи в кіно, театри.

З. КОВАЛЬЧУК,
Н. БЕРЕЗНЯКОВА.

Одного разу мені довелося бути свідком глибоко обурливої сцени.

Це було в тролейбусі. Дві підчорнені, підрожевлені, підбілені, підщипані живі реклами останнього крику моди з царственню велич-

— Ні, — вже похмуро відповів юнак.
— А хто ж?
— Робітник.
«Крашанки» засміялися знову.
— Знаєте, що сказав Квітка-Осно-

може несвідомо, народилися у мене. Правильно, цілком правильно було сказано, що студенти мають звітувати перед тим класом, якому вони певнині присвятити всі свої сили.

А як ми звітуємо?

Ніяк!

У нас навіть стосунків справжніх з робітниками немає!

А вони могли б бути. І могли бути корисними і цікавими для обох сторін.

Здається, не новина вже, що на

дім робітника, і дуже погано, коли в домі не все гаразд.

Отут-то й розкривається широкий простір для студентів. Чому не взяти шефство над робітничими гуртожитками?

Що це означає? Очевидно, що на перші рази доведеться для осоромлення недбалих змити підлогу, витерти пилюку, застелити по-новому ліжко. Але це лише на перший раз. Основне не це. Основне — зав'язати дружбу з робітниками.

Багато з них мріє вступити у вузи. А хто, як не студенти, можуть допомогти їм? Багато хто вчиться в інститутах заочно. Студенти і таким можуть дуже багато допомогти. Кого у нас запрошують на курсові вечори? Курсантів (найчастіше).

СПРАВА ВАЖЛИВА,

ним виглядом базікали про роман Галини Ніколаєвої «Битва в пугі».

— Боже, яка муть...
— Завод, колгосп... Як це вже набридло!

Почереду цих всезнаючих, перетомлених нікчем сидів юнак років вісімнадцяти у чорному пальті. Він повернувся до говорючих реклам:

— Ви неправильно нападаєте на роман.

— Да? — лупнули очима молодіці.

— Непоганий роман. Розумний.

— Фі, — пересмикнули плечима «крашанки» і, подивившись одна на одну, пирснули.

— Скажіть, ви — літературознавець, поет, письменник? — звисока запитала одна.

Юнак почервонів.
— Ні.
— Студент?

в'яненко: «Швець знай своє діло, а в крапцеве — не мішайсь».

ПОТРІБНА,

Юнакові стало, очевидно, дуже незручно. Він мовчки відвернувся. Потім піднявся і на слідуючій зупинці вийшов з тролейбуса. Хотілося наздогнати його і попрохати у нього пробачення за тих невдячних, що, користуючись плодами його праці, знайшли в собі силу стати до нього в позицію осяячених ідолів і дивитися зверху, презирливо.

Через день в театрі я дивився комедію Корнійчука «Чому посміхалися зорі?» і був дуже схвилюваний, коли один з героїв виказав слова, які

заводах зараз дуже багато людей з десятирічки, людей, які хочуть отри-

ЦІКАВА...

мати і отримують вищу освіту, людей, що лише недавно прибули з села. Багато молодих робітників живе в гуртожитках. Про робітничі гуртожитки ходять різні чутки (і часто погані). А тимчасом гуртожиток — це

А чому не запросити робітників? Справ багато. В процесі роботи їх виникне безліч, якщо йти в гуртожиток з бажанням працювати.

Отже, треба взятися за справу.
Б. ДІВІЛЬЯНКО.

СЛАВА РАДЯНСЬКІЙ ЖІНЦІ-ТРУДІВНИЦІ

В БОРОТБІ З БРУЦЕЛЬОЗОМ

Член-кореспондент АН УРСР, професор В. П. Тульчинська розповідає про роботу кафедри мікробіології, якою вона керує.

— Колектив кафедри вклав чимало праці у вивчення вакцинації при бруцельозі. На основі цих досліджень, що проводяться протягом 6 років в умовах виробництва, розроблені практичні рекомендації для оздоровлення господарств від бруцельозу, які увійшли в інструкцію по вакцинації при бруцельозі. Інструкція затверджена для всіх господарств Радянського Союзу з урахуванням специфіки кожної республіки, краю тощо.

Зараз в Києві скликано республіканську нараду для розробки заходів по боротьбі з бруцельозом. Я виступаю на нараді з повідомленням про наслідки вакцинації в деяких господарствах, Одеської області.

З питань боротьби з бруцельозом я виступала за 6 років 18 раз на нарадах тваринників, на нараді передовиків сільського господарства шести областей та на інших нарадах.

Анатолій БОРТНЯК

МАТИ

Коли від грудки випадкової
Дзвеніла шибка у сусіда
Або у школі щось накоїв я
І залишавсь після обіду,
Коли у мамин день народження
Я забував її вітати,—
Скріпивши серце розтривожене,
Маленький гріх прощала мати.
Коли в чужих садах з хлоп'ятами
Я смакував солодкі сливи,
Або, ослухоуючись матері,
Гуляв на вулиці у зливу,

Коли, жбурнувши книги в сторону,
Я біг на ковзанку кататись,—
Читаючи моралі зморено,
Маленький гріх прощала мати.
Усе прощала, всьому вірила.
Мовляв, малий іще, дитина.
І ось дитинство часом змірене,
Немов в годиннику година,
Тепер давно вже не дитина я
І так боюсь ту віру втратити,
Бо справжній гріх своєму синові
Ніколи не прощає мати.

ЦЕ НЕМОЖЛИВО В ЖОДНІЙ КАПІТАЛІСТИЧНІЙ КРАЇНІ

Віра Лисовська в'їхала до нас із Канади. Зараз вона продовжує навчання на біологічному факультеті нашого університету. В розмові з нашим кореспондентом про долю

жінки В. Лисовська розповіла: «Радянська жінка може пишатися тим, що має можливість виявити і розвинути свій талант. В якій іншій країні жінка, залишившись вдового з 4—5-ма дітьми, має можливість дати всім їм освіту? Ні, це неможливо в жодній капіталістичній країні.

Коли я зараз згадую все, що бачила, мені хочеться сказати: «Ти дуже щаслива, радянська жінко! Ти не знаєш нерівності. Для тебе широко відкриті двері в життя».

ЗДІБНА МОЛОДА ВЧИТЕЛЬКА

Іде урок. Павліна Косенко впевнено веде його. Відчувається, що вчителька — господар в класі. Пояснюючи урок, Павліна окидає оком весь клас, жоден учень не випаде з поля зору молодій вчительки. Павліна вміє вірно розподілити час і дотримується всіх компонентів уроку. Слідкуючи за класом, Павліна не забуває й учня, що відповідає, виправляє його мовні огріхи. А її пояснення нового матеріалу настільки захоплюють, що учні не можуть не слухати. В поясненні молодій учительки новизна матеріалу, логічність викладу думки, немає стандартних фраз. Уроки філолога Павліни Косенко оцінені тільки на «відмінно».

В. РЕКА, IV курс
філологічного факультету.

Поздоровляємо тебе, Галино

Перший, другий і, нарешті, останній V курс, останні місяці навчання в університеті. Один за одним спливають у пам'яті напружені роки навчання, важкі і «легкі» сесії, переживання і веселі студентські будні. Незабутнє студентське життя, сповнене веселощів і труднощів. Таким є життя й Галини Сивокоцької з п'ятого українського.

Біографія цієї чорнявої, запальної, невеликої на зріст дівчини така, як і в багатьох з нас у 20—22-річному віці. Характерною рисою Галі є працьовитість, сумлінне ставлення до навчання. З перших років спільного навчання у вузі однокурсники знають Галину як студентку, що не любить нічого відкладати на завтра. Те, що вимагає програма і викладачі, Галя завжди виконує зразу, і це весь час дає бажані результати. На екзаменах Галя приходить завжди підготовленою.

Поважають Галю за скромність, за чуйне ставлення до товаришів.

Але найбільше поважають Галю за працьовитість. Уже з перших днів навчання на V курсі Галя почала працювати над дипломною роботою. Вона перша серед дипломантів філологічного факультету написала свою дипломну.

І ще нам, по секрету поки що, сказали, що 8 березня Галя виходить заміж. Дорога Галино! Від щирого серця в цей святковий день поздоровляємо тебе з успіхами в навчанні, з одруженням і бажамо великого сімейного щастя і успіхів в майбутній педагогічній роботі!

Однокурсники.

ТВОРЧІ ПЛАНИ

Доцент З. В. Першина в розмові з нашим кореспондентом сказала: — Велику увагу я приділяю пе-

ЛЕКЦІЙНИЙ ЛАБОРАНТ ГОНЧАРОВА

Заслуженою любов'ю і повагою користується на хімічному факультеті лекційний лаборант Наталя Аркадіївна Гончарова. Всі студенти і співробітники факультету знають і люблять цю чуйну людину. Наталя Аркадіївна намагається виконати все, що в її силах — старанно підготувати і бездоганно провести лекційні дослідні, скласти добру колекцію хімічних препаратів, допомогти студентам зібрати прилад тощо.

Наталя Аркадіївна бере активну участь і в науковій роботі кафедри

педагогічної діяльності — розробці спецкурсу з залученням матеріалу України, поглибленню роботи над курсом історії СРСР (друга половина XIX — початок XX ст.). В цьому році хоч підготувати курс лекцій: «Робітничий рух в Росії в 70—90-х роках XIX віку». При вивченні робітничого руху в Росії в другій половині XIX віку велику увагу приділяю дослідженню початкового періоду соціал-демократичного руху в Одесі (перші гуртки, участь в них робітників). Готую курс з історії партійної організації Одеси.

Підтримую тісні зв'язки з заводом ім. Січневого повстання. Захоплює мене історія цього славного заводу. Вже підготувала статтю: «Робітники заводу ім. Січневого повстання в боротьбі за встановлення Радянської влади в Одесі». Планую в цьому році здати до друку роботу: «Залізничники Одеси в трьох революціях».

неорганічної хімії. Вона допомагає викладачам факультету в їхній лекторській роботі як лекційний асистент; часто виступає з демонстраціями різних хімічних дослідів перед вчителями шкіл; бере активну участь в науково-атеїстичній пропаганді. В день 8 березня вітаємо нашу Наталю Аркадіївну з Міжнародним святом трудящих жінок і бажамо їй багато сил, здоров'я і успіхів у роботі.

О. С. СТЕПАНОВА,
доцент кафедри органічної хімії.

Валентин МОРОЗ

Гудок

В темряві нічний прогудів і затих,
Як завжди, повитий в зжурливі шати,
Прощальний гудок паровоза для тих,

З якими не вийшов ніхто

попрощатись

Він з нами за всіх розпрощається

сам.

Коханих дівчат і жінок нагадає,
Примусить помріяти про чудеса:
От зараз...

Вона

До вагона влітає.

Таке і збувається тільки вві сні.

А поки що можна вклатися

спати.

Прощальний гудок паровоза мені:

Зі мною не вийшов ніхто

попрощатись.

Тьотя Люся

Часто в коридорах головного корпусу університету лунає суворий голос тьоті Люсі, адресований до кожного з тих, хто порушує елементарні правила поведінки. Та ніхто не ображається за її справедливий зауваження. Навпаки, тьотю Люсю всі поважають і люблять.

Вже дванадцятий рік працює Людмила Антонівна Видок в нашому університеті і з великою любов'ю ставиться до своєї скромної роботи.

Поздоровляємо вас, Людмила Антонівно, з Міжнародним жіночим днем, бажамо щастя, здоров'я і довгих років життя!

Г. ШЕНДРИК.

ЇЇ ЛЮБЛЯТЬ, ПОВАЖАЮТЬ

Про Аллу Дехтярьову можна розповісти багато хорошого, як про всяку розумну, чуйну й вимогливу людину. Відмінниця навчання, активістка (Алла — член комсомольського бюро університету), вона користується повагою серед студентів нашого

факультету. Любимо Аллу і ми її однокурсники, і користуємося нагодою привітати її з днем 8 березня.

Владимир ЗИНЧЕНКО

Весеннее

За окном весна пылает синью,
Плачет радостно слезами крыш.
Улыбнулось после ночи дядной
Солнышко, как озорной малыш,
Птичий хор торжественно и звонко,
Праздник жизни открывает вновь.
И, наверно, не одна девчонка
Прячет в сердце радостную новь...

ЖІНКИ КИТАЮ

Світлим і радісним святом став для китайських жінок Міжнародний жіночий день 8 березня. Перемога народно-демократичної революції над іноземними імперіалістами і гомінданівцями, встановлення народної влади в країні принесли звільнення і китайській жінці. На протязі понад дві тисячі років жінки Китаю страждали під гнітом феодальної системи шлюбу. Характерною рисою цієї системи було те, що шлюб повністю влаштувався за волею батьків, і шлюбні зв'язки закріплювалися формою купівлі і продажу. Ця стара шлюбна система була однією з форм феодального гніту. Жертвою цієї системи в першу чергу були жінки. Старі китайські прислів'я — «Лаша — не рисова каша, жінка — не людина», «Дружина, що коняка: чоловік може їздити на ній і бити її» — свідчать про край безправне становище жінки в сім'ї, в побуті. Життя китайської жінки майже завжди супроводжувалося боями і приниженням як з боку чоловіка, так і його рідні. Цілком ясно, що в старому Китаї жінки не мали ніяких політичних і економічних прав.

Жінки Китаю разом з народом своєї країни чели наполегливу боротьбу проти старого устрою, проти жорстокого гніту імперіалізму і внутрішньої реакції. В роки новодемократичної революції дівчата і жінки поряд з батьками, братами і чоловіками зі зброєю в руках брали участь в боях з військами імперіалістів та інтервентів. На протязі майже 30-річної боротьби революції проти контрреволюції вони пліч-о-пліч з чоловіками несли тягар революційного часу, йшли на смерть за велику справу визволення.

Історія боротьби патріоток Китаю прикрашена численними прикладами подвигів китайських жінок. В період Великої визвольної війни проти ягонських загарбників (1937 — 1945 р.р.) на весь Китай славилися 13-річна патріотка Чу Ді-чан, мужня дівчина Тан Чен-го, що командувала жіночим корпусом самооборони в провінції Хебей. Корпус часто вів самостійні бої з противником і вкрив себе невмирущою славою. З любов'ю і захопленням вимовляється в Китаї ім'я 17-річної Лю Фу-лан, дочки бідного селянина північної Шаньсі, безстрашної дівчини яку в Китаї називають «наша Зоя». Її по-звірячому жорстоко закатували гомінданівські бандити. На могилі Лю Фу-лан стоїть пам'ятник, на якому вирізьблені слова Мао Цзедун: «Народилася щасливою, померла відважною».

Перемога революції і утворення КНР поклали кінець рабському становищу жінки. Всі важливі закони, видані після створення КНР — закон про земельну реформу, закон про шлюб, положення про страхування та інші — пройняті духом рівноправності і турботою про жінку. Народна влада відкрила жінкам широкій доступ до участі в політичному і економічному житті країни. Багато жінок займають важливі посади в урядових органах аж до Центрального народного уряду. Так, одним з шести заступників Голови Центрального Народного уряду є визначна громадська діячка Сун Цін-лін (вдова Сун Ят-сена), широко відома за межами країни, як пристрасний борець за мир.

Жінки працюють міністрами, заступниками міністрів, багато жінок обрано до урядових демократичних органів усіх ступенів, до правління виробничих кооперативів.

Мов лавина, що прорвала перешкоду, хлинула енергія трудових зусиль китайських жінок на всі ділянки будівництва народного господарства. Кожний день приносить все нові радісні вісті про трудові подвиги китайських жінок.

Перша жінка-машиніст паровозу Тянь Гуй-ін, перша в Китаї дівчина-трактористка Лян Чжун, токарь Ці Гуй-чжі розбили невірні уявлення про те, що жінка не може оволодіти чоловічою професією. Зараз в Китаї безперервно зростає число жінок металургів, машиністів та інших професій. Жінки працюють з великим ентузіазмом, виявляють трудову активність. Всій країні відома знатна прядильниця Хао Цзянь-сю. Запропонований нею метод роботи запроваджено на всіх текстильних підприємствах країни, що дало велику економію для держави.

Жінки-селянки нового Китаю відіграють велику роль в піднесенні сільського господарства, в розвитку кооперативного руху. Багато з них є головами сільськогосподарських виробничих кооперативів. Жінки-селянки своєю самовідданою працею внесли великий вклад в справу приборкання рік, будівництва дамб та ін. Слава про трудові перемоги однієї з селянок Цзін Ся-лань об-

летіла всі кутки країни.

Народний уряд докладає багато зусиль для значного розширення рядів інтелігенції. Китайська жінка-професор, депутат Всекитайських зборів народних представників, інженер авіації Лу Ші-цзя говорить, що до звільнення простій людині не можна було і мріяти не лише про освіту, але про будь-яку професію. Існувала навіть приказка: «Добродіяльна та жінка, яка не має таланту»

В новому Китаї жінки одержали можливість вчитися, тут ліквідовано прокляту спадщину минулого — неграмотність. Лише в 1952 р. в школах неграмотних навчалось 60 млн трудящих, серед них 50% жінок. По всій країні за останній час стало відоме ім'я молодій дівчинки Цень Дуань-ї, у якої народилася смілива думка — розробити швидкий метод навчання дорослих. Метод молодій вчительки допомагає швидше ліквідувати неграмотність в Китаї. «Вільні жінки Китаю. — говорить молода вчителька, — щасливі тим, що працюють для свого народу».

В день 8 березня бажано нашим китайським сестрам великих успіхів в їхньому трудовому і особистому житті, неухильного руху вперед від перемоги до перемоги.

Н. ВОЛОДИМИРОВА.

На обчислювальному центрі Київського університету

Наш час — час оволодіння атомною енергією, проникнення в міжпланетний простір, час корінних перетворень в науці і техніці, зокрема в галузі фізико-математичних знань. Бурхливо зростає роль обчислювальної математики. Біля десяти років тому була створена перша електронна обчислювальна машина. Зараз їх вже сотні, тисячі. Електронні обчислювальні машини не тільки розв'язують найскладніші математичні задачі, розраховують орбіти штучних супутників землі, траєкторії майбутніх міжпланетних подорожей, виконують розрахунки процесів, що відбуваються в атомному ядрі, величезні економіко-статистичні розрахунки, вони не тільки передбачають погоду, роблять переклади з однієї мови на іншу, грають в шахи, а й керують окремими виробничими процесами, забезпечують роботу шліх автоматичних заводів.

Керівну роль в розвитку обчислювальної математики відіграють обчислювальні центри, що виникають один за одним при академіях наук, при університетах. Бурхливо росте число математиків, які спеціалізуються в цій галузі.

З початку минулого року в нашому університеті розпочата робота в галузі обчислювальної математики. В цьому напрямі була переглянута постановка занять на математичному відділі фізико-математичного факультету: стали читатись факультативні курси з машинної математики, значне число старшокурсників виявили великий інтерес до обчислювальної математики; деякі з них з готовністю взяли за збирання найпростіших обчислювальних пристроїв.

Вказана робота дуже гальмується відсутністю необхідної бази. В університеті нема сучасних математичних машин. Для закріплення одержаних студентами знань, для ознайомлення з сучасною обчислювальною технікою була організована виробнича практика на обчислювальному центрі Київського університету. Багато студентів виявили бажання використати зимові канікули для про-

ходження практики. В поїзді на обчислювальний центр Київського університету взяли участь 18 старшокурсників. Виробнича практика проходила під керівництвом доцента С. М. Кіро. В екскурсії взяли участь доцент М. М. Швець, старший викладач В. О. Кононов, асистент О. Я. Дивакова.

На обчислювальному центрі нам була надана можливість проходити практику за програмою виробничої практики для студентів Київського університету, які спеціалізуються в галузі обчислювальної математики. Ми змогли ознайомитись з усіма обчислювальними машинами університетського обчислювального центру. Зустріли нас тепло, виявили належну увагу і піклування.

Обчислювальний центр Київського університету — перший на Україні. Його основою є лабораторія електромодельовання, яка почала створюватись з 1948 року. Силами співробітників лабораторії зібрано декілька сіткових інтеграторів, які призначаються для розв'язування крайових задач рівнянь в часткових похідних. Задачі, що розв'язуються на таких інтеграторах, мають важливе

СПЕЦКОРИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ЗВЕРНІТЬ НА ЦЕ УВАГУ

Студентський гуртожиток № 1 — один з найкращих в місті. На перший погляд може здатися, що тут не може бути місця безладдю. Та це не так.

В гуртожитку чергують студенти. Не всі вони сумлінно ставляться до цього простого обов'язку. Вони приховують те, що Пантала (геолого-географічний факультет), С. Захарченко, Дихтярьова (філологічний факультет) пізно повертаються в гуртожиток, порушуючи наказ ректора.

В кімнаті № 1 (староста т. Силецький) і № 2 (староста т. Ярьодський) хлопці курять, у верхньому одязі лягають в ліжку. Особливо обурливою є поведінка студентів 6-ї кімнати (староста Скоромний). Мешканці цієї кімнати грають в карти, п'ють.

Чим же зайнята студрада гуртожитку, яких заходів вона вживає для викорінення цих недоліків? Та студрада, справжньої студради у нас немає. Член студради, культсектор Скопенко заявляє, що він нічого не робить, бо в нього «немає сектора» (!?). Не кращий від нього і голова студради т. Березинський. До речі обидва вони навіть у своїх

кімнатах не можуть налагодити порядку. Далеко до зразкової чистоти і в кімнаті члена комітету комсомолу В. Бистріна.

Брудно в деяких кімнатах дівчат — № 101 (староста т. Матвеева), № 100 (староста т. Константинова) та ін.

Бувають випадки, коли в коридорах гуртожитку до 4-х годин ранку не вщухає гармидер.

Звичайно, у нас є багато і хороших, дружних колективів у кімнатах. Там підтримується чистота, там міцніє дружба, цікаво і змістовно організується дозвілля. Це можна сказати про колективи кімнат № 89 (староста т. Новицька), 85 (староста т. Лисовенко), 59 (староста т. Чеканюк), 18 (староста т. Гетманець) та багато інших. Але хотілося б, щоб побутовий сектор партбюро університету, комітет комсомолу, профком більше зацікавилися саме вказаними недоліками, глибше вникли в життя студентів у гуртожитку.

БЕРЕЗКОВА.

На профспілкових зборах

На історичному факультеті відбулися профспілкові збори, які обговорили рішення Пленуму ЦК КПРС про роботу профспілок.

З доповіддю в цьому питанні виступив голова профбюро т. Воробей. Слід відзначити, що в доповіді були лише наведені приклади неупішності студентів, прогулів лекцій, недоліки в організації побуту, але не було жодного прикладу того, як профорганізація в цілому і профбюро зокрема боролись за те, щоб не допустити цих недоліків, яку конкретну роботу профбюро провадить зараз, щоб усунути ці недоліки. І це не випадково. Більшість профгруп працюють погано. Погано також працює ряд членів профбюро на чолі з його головою т. Вороб'єм.

У виступі секретаря комсомольського бюро факультету тов. Сторчило говорилось про те, що профспілкова організація стоїть осторонь організації самодіяльності на факультеті, що сектори профбюро не мають зв'язку з відповідними секторами комсомольського бюро факультету. Про серйозні недоліки в роботі профбюро говорили також тов. Сизоненко і секретар партбюро факультету т. Гудимович.

Слід сподіватися, що профбюро зробить правильні висновки з останніх зборів і корінним чином перебудує свою роботу.

В. ТРОЦЬКИЙ.

Безчесний вчинок

Відбулось засідання літературного студії університету, на якому обговорювався факт літературного плагиату літстудійцем В. Антоном. Два вірші, надруковані в нашій газеті — «Дочь лесника» та «Беспокойные сердца» — списані ним; перший — у молодого петрозаводського поета Володимира Морозова; автора другого вірша Антонюк не знає.

Виступаючи гнівно засудили безчесний вчинок Антонюка. Прийнято рішення виключити його з літературної студії.

В. ПРОСЬОЛКОВА
студентка IV курсу фізико-математичного факультету.

В. ЛЕОНІДОВ.

ЛИТЕРАТУРНИЙ КУТОК

ВПЕРШЕ У РОЛІ УЧИТЕЛЯ

Віталій БЕРЕЗІНСЬКИЙ.

Юрій ВАРВАРЕЦЬКИЙ.

ДЖЕРЕЛО

Була багатою на вроду,
та ростом дівчинка мала.
Пили ми часто з нею воду
із лісового джерела.
І я не знав, що все минеться,
застелить літо листопад,
і сама краща пісня серця
не верне дівчинку назад.
І дум моїх в тривожнім леті
ніхто не знає в селі...
Негадані приходять третій
і мутить воду в джерелі.

Анатолій ЛОГВИНЕНКО.

Геть послалася долі
У пахошах м'ята,
Підіймалась поволі
Бережина прим'ята,
Розгубивши сережки,
Похитнулася вітка.
У саду біля стежки
Тихо зойкнула хвіртка.
Ще здалось наостанне,
Що на призьбі хтось плаче,
Та ніхто на світанні
І не чув і не бачив.

Юльєн ТУВІМ.

ОСОКА

Пахла м'ята над водою п'яно,
Осока гойдалася крилато,
Вітерець легкий рожевим ранком
Дихав з вод на осоку та м'яту.
Я тоді не відав, що це зілля
Стане словом у віршах з літами,
Що його гукатиму звідсіль я
І не вдихну ті пахи до нестями.

Останнім часом театр ім. Жовтцевої революції здійснив постановку нової комедії О. Корнійчука «Чому посміхалися зорі». Режисер Н. Орлов, весь акторський склад, зайнятий у постановці, правильно розкрили зміст нового твору драматурга. Спектакль, як і комедія, викриває міщанство, обивательщину, в ньому висміяні пройдисвіти і лицеміри, нероби і сциляги, утверджується лєредова мораль радянської людини, непримиренної до всіх тих потворних явищ, що впливають на поверхню нашої дійсності і заважають народові будувати комунізм.

Актори грають правдиво, переконливо, створено ряд яскравих комедійних ситуацій, але, на жаль, в самій комедії не завжди знаходяться свіжі барви для змальовання характерів, не завжди зіткнення персонажів досягають потрібної гостроти.

Спробуємо розібратись.

Різні за своїми характерами і переконаннями люди зустрічаються на дачі у архітектора Барабаша. Світ гляди моралі втілено в образах самого Барабаша (засл. арт. УРСР О. Луценко), його дружини Клеопатри (засл. арт. УРСР Н. Ващенко), директора музею Шпака (В. Круль), його племінника Тимофія Шпака (М. Сівченко), студента університету Петра (І. Максимов) та інших. Образи ці змальовані театром у різко викривальному, навіть сатиричному плані. Тим, хто відірвався від творчої праці народу, протистоять образи, в яких втілені кращі риси радянських людей: робітниця Катерина Безсмертна (засл. арт. УРСР М. Кисельова), її син Юрко (В. Євченко), дочка Барабаша Ольга (В. Савицька), професор університету Погода (Ф. Гінет) та інші.

Просто і стримано показує засл.

СОПЕРНИЦА

Голубые сумерки весенние
Медленно сменила темнота...
Чуден мир!—
Простой, как откровение,
И необычайный, как мечта.
Море неспокойное, бурлящее
Шумно атакует берега,
И бодает гучки проходящие
Юный месяц, выострив рога.
Вот в такие самые мгновения
Сердце постигает красоту,
В плен берет поэтов вдохновение,
Приковав к бумажному листу.
Образ, лишь штрихами

обозначенный,
Я стройкой рифмованной теснил
И волнением творчества
охваченный
О свиданье с милой позабыл.
Очищал всю ночь зерно
признания
От пустой словесной шелухи
И сегодня,
Вместо оправдания,
Я принес ей новые стихи.
А подруга хмурится и сердится,
Сдержанно поэзию копя...
Ты, наверно, грозная соперница,
Муза неразлучная моя!

Я не відав, що страждати стану,
Слово відбираючи для світу.
Я не знав, що за уклін світанню
Буду потім плин років терпіти.
Знав лиш я, що в осоки є віги,
Є стебельця з волокном чудовим
І що з них сплету легенькі сіті
Для утіхи просто — не для лівів.
Боже добрий отих літ нетлінних,
Тих світів хлоп'ячих боже
правий!
Чи в житті я більше не зустріну
Пахнучої м'яти понад ставом?
Чи вже так я звідсіль неупинно
Буду рвати всі слова із плачем
І осоки звичайної стеблини
Більше вже ніколи не побачу?
Переклад В. Зінченка.

З першого ж дня перебування у школі № 121 кожний студент був закріплений за класом як класний керівник, одержав конкретне завдання по виховній роботі. Студенти надзвичайно активно включились у життя комсомольської, піонерської організації, в роботу гуртків художньої самодіяльності, спортивного гуртка... Заговорив шкільний радіоузлук, з'явився свіжий номер шкільної газети «Чкаловець», дзвінки дитячі голоси виводять за баяном мелодію нової піонерської пісні... І все це — перші наслідки корисної і для школи і для самих практикантів роботи.

Група студентів українського відділу дружна, згуртована. Не лише староста групи В. Токаренко, а й кожний практикант намагається зробити все для того, щоб найдоцільніше, з найбільшою користю для справи провести час перебування у школі — перейняти все, що є кращого у досвіді роботи школи, залишити в ній добру пам'ять про себе. Дисциплінованість, якась особлива підтягнутість, (адже Света стала у школі Світла-

ною Володимирівною, Оля — Ольгою Йосипівною, Вася — Василем Яковичем, Ваня — Іваном Івановичем!), виняткова сумлінність у підготовці до уроку, прагнення творчо застосувати набуті знання і поради учителя-методиста, високе почуття відповідальності і усвідомлення всієї значимості педагогічної практики для наступної самостійної роботи є запорукою добрих успіхів нашої групи.

Перший урок безумовно найважчий — не передати всіх хвилювань, зв'язаних з ним! Тим більш приємно і радісно, коли проводиться він успішно. А перші уроки студентів нашої групи вдалі. І тут особливо виявляється індивідуальність практиканта. Може ніхто і не сподівався, що тиха, скромна дівчина С. Снятинська не розгубиться у рішучу хвилину (залишилось багато хвилин до кінця уроку, а вся «програма» виконана) і так впевнено і доцільно використовує час, так володітиме класом, ніби за її плечима кілька років роботи у школі.

Вимогливою, розсудливою і впевненою у своїх можливостях господар-

кою класу була на першому уроці О. Туровська. Вона заздалегідь добре вивчила клас, запам'ятала прізвища всіх учнів, вдало провела повторення попереднього матеріалу, чітко, дохідливо, правильною мовою подала новий матеріал. Урок її оцінено на «відмінно».

Впевнено, виразно, методично правильно і цікаво провів свій перший урок В. Токаренко. Він використав крім підручника, додаткову літературу, аналізуючи вірш Т. Шевченка «Я не нездужаю...», звернув увагу учнів на художні особливості твору, виразно, емоційно прочитав вірш у класі. Хочу тут відзначити, між іншим, наскільки важливим для студентів-філологів є курс виразного читання, який, на жаль, у нас недооцінюється. Тимчасом добре прочитати художній текст, особливо вірш, дуже і дуже мало хто може (і студенти, і вчителі).

Досить успішно дав урок І. Дарієнко. Занадто вже хвилювалися на перших уроках М. Тувиченко та Н. Пономаренко, і це відповідно позначилось на їх уроках, але і вони виявили необхідні знання і уміння, і є підстави вірити в успішне завершення ними педагогічної практики.

Чи не найслабшим місцем у проходженні практики, саме в проведенні уроків, є переважно невдала, невиразна і непереконлива мотивація оцінки знань учня. Сподіваємось, що і це згодом з допомогою вчителів-методистів вдасться подолати.

К. ДАНИЛКО.

На фото: в час самостійної підготовки в кабінеті філософії.

„ЧОМУ ПОСМІХАЛИСЯ ЗОРІ“

арт. УРСР О. Луценко, як на перший погляд інтелігентна людина, привітний господар непомітно для себе виявляється самозадоволеним черствим обивателем. Притупилося у Барабаша почуття пильності, втратив він здатність критично, по-партиїному розбиратися в людях. І не дивно, що його обдурив аферист Шпак, продавши йому за велику суму фальшиві картини. Однак, сам образ Барабаша в комедії міг би бути набагато повнішим. Та нищівна характеристика, яку дає Барабашеві Катерина, гостро критикуючи його за байдужість до потреб народу, за звичку мислити готовими формулами, при всій важливості все ж залишається декларацією, а не розкривається в ході самої дії. Невипадково і сцена самобичування Барабаша не справляє потрібного враження: алге характер героя не був розкритий у попередніх сценах з належною повнотою.

Засл. арт. УРСР Н. Ващенко в образі Клеопатри показує, що, зі своєю претензією на галантність і культуру, жінка ця виявляється тупою, обмеженою міщанкою.

Петро (арт. Максимов) ночі проводить по ресторанах. Він вважає себе великим поетом, оголошує реалізм «древнім возом», захоплюється

найбільш «модними» течіями реакційного буржуазного мистецтва.

Космополіт Тимофій (М. Сівченко) сповнений огиди до всього вітчизняного і вважає, що його місце серед «прогресивних європейців», а не серед співвітчизників, яких «вільний художник» називає «тупими, вульгарними індивідами». Тимофій-Сівченко в першій сцені з Ольгою говорить про свої переконання космополіта з таким нахненням і захопленням, що відразу проймається презирством до цього «вільного індивіда» без честі і совісті. Але важливий у своїй викривальній суті образ Тимофія багато втрачає від того, що поданий він автором підкреслено прямолінійно. Драматург немов би поспішає продемонструвати хибність свого героя, примушуючи його відразу висловлюватись про громадянину світу, про істецтво і власну новелу «Вперед до печерної людини», про поїздку у Казахстан на цілінні землі. В другій дії герой пробує залицятися до співробітниці музею Матільди Край і тут же говорить Ользі про своє кохання, в останній дії перед нами закінчений «стиляга», що збирається їхати до Парижа, де він почуватиме себе цілком «у своїй сфері».

При такому нагромадженні хиб, що розкриваються на протязі короткого

часу, просто таки блискавично, мимоволі виникає питання, як могла розумна і чиста Ольга абсолютно не помічати, що її коханий закінчений негідник. Адже Тимофій повинен був і раніше висловлювати свої переконання.

В образі Катерини Безсмертної (засл. арт. УРСР М. Кисельова) глядач відчуває твердий вольовий характер, уїдливу іронію, гострий розум, стриманий гнів, з яким вона критикує Барабаша, глузує з деяких його гостей. І все ж драматург позбавляє свою героїню активної дії. Гострі викривальні репліки Катерини по суті лише декларують її ставлення до обивателів і пройдисвітів, але нічого не змінюють. Катерина лише спостерігає події, що відбуваються без її впливу і участі: арешт банди Шпака, переродження Барабаша.

Щирістю і безпосередністю молодості овіяний образ Ольги у виконанні Уманської. В Ользі відчувається більш люблячої дочки, яка з сумом бачить, що її батько перетворився на обивателя. В ній є також і романтична окриленість, коли гнілим думкам Тимофія Шпака дівчина протиставляє світлі мрії про творчу працю, «розумне, гарне життя». Ольга знаходить в собі сили, щоб розірвати з Тимофієм. Однак

в комедії не розкриті переживання Ольги в зв'язку з її розривом з Тимофієм і народженням нового почуття до Юрка. Драматург взагалі дуже швидко «влаштовує» особисте життя своєї героїні: варто було дівчині відмовитись від Тимофія, як вона вже встигла відповісти взаємністю на почуття Юрка.

Хороша за задумом сцена, що показує глибоке кохання Юрка до Ольги, програве від того, що в ній драматург примушує свого героя діяти і говорити за штампом. Піднімаючи Ольгу на руки, Юрко говорить: «Ти ще не знаєш, що я можу зробити для тебе. Життя своє за тебе віддам... Коли хочеш, зараз віддам! (Рвонув двома руками сорочку — і полетіли гудзики... Відкрились загорілі груди Юрка). Одне тільки слово скажи...».

Назва комедії «Чому посміхалися зорі» метафорична. Над міщанами і обивателями разом з глядачем сміються зорі, але вони привітно тепло посміхаються хорошим радянським людям — господарям життя. Приємне враження справляють декорації (художник Н. Маткович). Вони створюють яскраву картину чудового літнього дня, будинків, що потопаять в зелені, тихого вечора, ясних зір, що сяють в небі. Сама комедія набагато виграла б, якби драматург зробив її композиційно більш впорядкованою. Історія з Барабашем, взаємини Ольги і Тимофія, Петра і його батька Погоди, Клеопатри з сусідами та зайомими — все це зв'язано лише місцем дії. Вказані недоліки значно знижують дійовість нової комедії О. Корнійчука.

В. ХУДОЛЄВ.

В. о. редактора
В. В. ФАЩЕНКО.